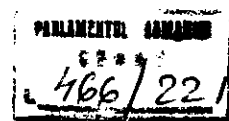

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2165
1502013

2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor*”, inițiată de domnul deputat Daniel Oajdea și alți deputați - PP-DD (Bp. 409/2013).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea pct. 2 al art. 2 din *Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul extinderii calității de consumator pentru persoanele juridice care achiziționează și utilizează produse sau beneficiază de servicii obținute în baza unor contracte de prestări servicii standard pre-formulate și ne-negociabile.

II. Observații

1. Experiența practică a demonstrat că în relația dintre vânzător și cumpărător persoană fizică există un dezechilibru în favoarea vânzătorului. Acesta dispune de putere economică, capacitate de expertiză, precum și de

putere de negociere care-i oferă un avantaj net asupra consumatorului persoană fizică. Atât legislația europeană cât și legislația română care a preluat-o au încercat să corecteze acest dezechilibru punând bazele unui set de acte normative, care să vină în ajutorul părți defavorizate, respectiv a consumatorului persoană fizică.

2. Conform legislației în vigoare, calitatea de consumator este definită ca fiind orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de protecție, artizanale ori liberale.

La nivelul Uniunii Europene, drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu comercianții, sunt reglementate prin *Directiva 2011/83/UE privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului*.

Potrivit art. 2 din cuprinsul Directivei nr. 2011/83/UE, noțiunea de „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce, în cadrul contractelor reglementate de prezenta directivă, acționează în scopuri care se află în afara activității sale comerciale, industriale, artizanale sau profesionale.

În același timp, art. 4 din Directivă, referitor la nivelul de armonizare, prevede că statele membre nu pot menține sau introduce în legislația lor internă dispoziții diferite de cele stabilite în prezenta directivă, inclusiv dispoziții mai mult sau mai puțin stricte, pentru a asigura un nivel diferit de protecție a consumatorilor. Considerentul (13) din preambulul Directivei precizează faptul că: „*Statele membre ar trebui să fie în continuare competente, în conformitate cu dreptul Uniunii, să aplice dispozițiile prezentei directive în domenii care nu intră în sfera sa de aplicare. Prin urmare, un stat membru ar putea să mențină sau să introducă dispoziții de drept intern care să corespundă celor din prezenta directivă, sau unei părți din acestea, privind contractele care nu intră sub incidența prezentei directive. De exemplu, statele membre pot hotărî să extindă aplicarea normelor prezentei directive la persoane juridice sau fizice care nu sunt consumatori în sensul prezentei directive, cum ar fi organizațiile neguvernamentale, întreprinderile nou-create sau întreprinderile mici și mijlocii*”.

Astfel, din această perspectivă, considerăm că propunerea extinderii definiției consumatorilor este fezabilă, în cadrul marjei de reglementare a

statelor membre, cu mențiunea că Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 reglementează aspecte care exced ariei de aplicabilitate a Directivei 2011/83/UE. Directiva conține dispoziții cu privire la informațiile precontractuale în cazul contractelor în afara spațiilor comerciale, la dreptul de retragere, rambursare și retragere anticipată, iar Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 reprezintă o lege-cadru, ale cărei dispoziții se aplică coroborat cu cele ale legislației speciale în ceea ce privește indicarea prețului, garanții, practici comerciale, clauze abuzive în contracte, condiții privind securitatea generală a produselor, etc.

3. Menționăm că în momentul de față Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor este în plin proces de transpunere în legislația națională a prevederilor *Directivei 2011/83/UE privind drepturile consumatorilor* și dacă se dorește extinderea noțiunii de consumator și la persoanele juridice aceasta trebuie făcută doar pentru acest act normativ și în condițiile prevăzute de directivă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Victor Vjorel BONTA

Domnului senator **George – Crin Laurențiu ANTONESCU**
Președintele Senatului